

6/01

WĘSTNIK

Sokol Sydney Gymnastic Association Inc.
If undelivered return to:

53 Alice Str.
SANS SOUCI 2219
Print Post Approved
PP 239732/00003

SOKOL

SYDNEY AUSTRALIE.

OZNAMUJEME OTEVŘENÍ NOVÉ LÉKAŘSKÉ KLINIKY V
PENSHURSTU (NEDALEKO HURSTVILLE) ZAČÁTKEM KVĚTNA
2000.

Dr. VĚRA TATOSSIAN NABÍZÍ :

1) VEŠKERÉ SLUŽBY VŠEOBECNÉHO LÉKAŘSTVÍ
(GENERAL PRACTICE)

IMUNISACE, ŽENSKÉ, DĚTSKÉ LÉKAŘSTVÍ, TĚHOTENSTVÍ,
ASTMA, PAP TEST, ECG. SPIROMETRY, DROBNÉ
CHIRURGICKÉ OPERACE ATD.

2) KOSMETICKÉ PROCEDURY :

-KOLLAGENOVÉ INJEKCE

-BOTOX INJEKCE

-SCLEROTHERAPY (PAVOUČKOVÉ
VĚNY)

-LÉKAŘSKÉ SLOUPÁNÍ KUŽE

-ZA VELMI VÝHODNÉ CENY-

ADRESA :

PENSHURST MEDICAL CENTRE
9 THE STRAND - PENSHURST NSW 2222
TEL. 9580 5320 MOBILE: 0403 335 345
Dr. Věra Tatossian fax: 9585 0197

DENTAL IMPLANTS

Missing Teeth?

Dental Implants may be the solution:

- You can talk, laugh and smile without worrying. Your new teeth will be fully anchored and feel just like your own teeth.
- Eat what you like without problems
- Recover your natural smile
- A safe and reliable treatment method
- There is no need to file down adjacent teeth

Dr. J. Mader, Suite 106, "Piccadilly"
222 Pitt Street, Sydney, 2000
Phone: 9264 5210
visit our web site at: mader.pair.com

Our Treatment Solutions

Single Teeth

Multiple Teeth

Dentures

Whether you are missing a single tooth or a complete jaw, we will have a solution to meet your needs. Implants have a totally natural appearance and feel just like your real teeth. Please visit our website for more details or call the surgery for an appointment.

**PAMPER AND REGENERATE YOUR BODY
IN THE FAMOUS EUROPEAN SPA
PIESTANY**

**SPA WITH THERMAL SPRINGS AND MINERAL
MUD PUMPED FROM THE GROUND
RUN BY HIGHLY SPECIALISED SPA PHYSICIANS**

**HOTEL, MEALS AND 2 - 5 SPA TREATMENTS EVERY DAY ARE
INCLUDED IN THE INCREDIBLY LOW PRICE**

FOR DETAILS CALL:

**HEALTH SPA TOURS
PH: (02) 9449 - 1786
FAX: (02) 9449 - 3817
MOBILE: 0419 999565**

**Health Spa Tours - Eva Santo (02) 9449 1786
www.healthspatours.com.au**

J. KRAUSS & ASSOC. REAL ESTATE

JOSEPH KRAUSS
LICENSEE - MANAGER

205 ERNEST ST.
CAMMERAY - NTH. SYDNEY
CORRESPONDENCE
P.O. BOX 1164
NTH. SYDNEY 2059

PHONE: 9925 0389
MOBILE: 0408 408 711

H. G. Mayer & Co.

METROPOLITAN TAXATION SERVICES (BANKSTOWN) PTY. LIMITED
ACCOUNTANTS & TAXATION CONSULTANTS

Phone: 9707 1833

All Mail to:
P.O. Box 58
Yagoona 2199

Cnr Dutton St, & The Crescent,
Yagoona 2199

FLASHPOINT
CAR ALARMS

- *Lifetime Warranty
- Insurance Approved Models
- Tested & Passed By Australian Standards
- Exclusive Authorised Supplier to Mercedes-Benz Australia

9318 2444

Sales & Service Australia Wide

PIRANHA SECURITY Pty Ltd
Head Office: 591 Elizabeth Street
Redfern, NSW 2016

*Conditions Apply

COBRA
CAR
ALARMS

OPEN SATURDAY
MORNINGS

MON TO FRI
8.30AM TO 5PM

HEAD OFFICE:

591 Elizabeth Street, Redfern

SALES & SERVICE

WE SERVICE MOST MAJOR BRANDS
MOBILE SERVICE AVAILABLE

9319 4000

PLENTY OF PARKING

Vlajka na půl žerdi...

Jsou dny, na které člověk nikdy nezapomene. Jedním z takových se stalo úterý 11. září 2001. Nejdříve jsem se navečer dozvěděl o skonu br. starosty Světového svazu sokolstva Vladislava Slavíka, o něco později jsem nechtěně věřil svým očím, když na televizní obrazovce opakovali průlet druhého letadla mrakodrapem WTC v New Yorku. V první chvíli jsem si myslil, že je to výmysl filmového scénáristy. Bohužel, šlo o strašnou skutečnost.

Je to zlé, více než zlé, když jeden smutek překrývá druhý. Nemohu se vyrovnat s nečekaným odchodem br. Slavíka. Světové sokolské hnutí v něm ztrácí člověka čestného, statečného, s bohatými životními i spolkovými zkušenostmi. Jeho pevné životní postoje byly nejen povahovými vlastnostmi, navíc dokázal rozeznávat co je neměnné, pevné a co nadčasové, co je pouze nafouklou bublinou či chimérou. Dokonale znal sokolský ideál i činnosti a chápal potřebu přizpůsobování sokolství přítomné době. Právě proto byl V. Slavík, člověkem tolerantním, chápajícím a přístupným k diskusi. Nebylo snadné sjednotit různé názory panující ve světovém sokolstvu, způsobené na jedné straně více než čtyřicetiletou neexistencí českého Sokola a na druhé nepřetržitým vývojem Sokola v různých zemích světa. Tedy není fráze, když napíše „Bratře, budeš nám chybět. Těžko se budeme vyrovnávat s Tvým odchodem“. Nadevše ctěl rodinu, miloval svou Aničku, ve které měl vždy spolehlivou oporu, byl výborný otec a dědeček. Těžko se bude hledat nový starosta SSS. „Velký dík, bratře Slavíku!“

Newyorská apokalypsa nás bude provázet po zbytek našeho života. Byla překročena bariéra Istivosti, úskoků a zločinné nenávisti a fantazie. Začala hra bez pravidel. Nyní kdykoliv a kdekoliv může anonymní nepřítel udeřit. Můžeme hledat příčiny a důvody, proč se tak stalo, ale jedno je jisté. Vřed dávno existujícího terorismu se natolik naplnil hněsem, že praskl a hněs doslova explodoval. Pokud se zbytek vředu nevyčistí, pak bude tato apokalypsa pokračovat. Ani tak ale nebude vyloučena recidiva.

My starší, vzpomeňme si, jak jsme byli zadupáváni násilím a rasovou nadřazeností. Právě přesně na den sv. Václava, tedy 28. září 1941, nastoupil do úřadu Reichsprotektora Böhmen und Mähren SS-Obergruppenführer Reinhard Heydrich. Tvrdý muž Berlína, který nahradil v úřadě prý mírného, svobodného pána Konstatina von Neurátha, který v dubnu 1941 zastavil činnost Sokola. Slova, která pronesl Heydrich při nástupu do úřadu „...tento prostor se jednou musí stát německým a Čech tady nemá už koneckonců co pohledávat...“ začal zločinně naplňovat. Zatýkáni českých intelektuálů, inteligence, důstojníků, veřejných činitelů politických stran, spolků a dalších nepohodlných lidí nabírá na početnosti. Zvláště pak sokolové, ti velmi překážejí. Zatýkáni sokolů vrcholí ze 7. na 8. října 1941, kdy je jich za jedinou noc zatčeno 900. Dne 8. října 1941 je vyhlášeno stanné právo, zároveň i „akce Sokol“ a ČOS je rozpuštěna. Začínají popravu zatčených lidí. Z našich 900 zatčených sokolů je zde do konce roku 1941 popraveno 810! Okupanti mají zato, že se se Sokolem vypořádali. Začalo rozkrádání sokolského majetku ve prospěch říše.

Ale čas života vymezený R. Heydrichovi se krátí – 27. května 1942 zkříží cestu jeho autu dva českoslovenští parašutisté a hosenou bombou ho těžce zraní tak, že za několik dní umírá. Už se nikdy nedozví, že značný podíl na atentátu měli sokolové z ilegální sokolské organizace „Jindra“.

Předešlé řádky v žádném případě nejsou mým protiněmeckým výpadem, pouze svým obsahem pomohou dokázat totožnost zločinu a teroru, tedy činů zdanlivě různého druhu.

Šedesát let je podstatná část lidského života, zvláště pro ty, kteří tuto událost prožili jako vnímaví a pamatující mladí lidé, kteří poznali, co je to překonávání strachu nebo mít strach o sebe, své bližní, ale i o spřízněné neznámé – a nešlo jen o lidi svého rodu. Do těch šedesáti let může Sokol ještě vtěsnat 42 roků neexistence, které způsobil zase marx-leninský socialismus, který své bytí postavil na třídní nenávisti.

Myslíte, že ony tři historické události spolu nesouvisí? Omyl, souvisí a mají společného jmenovatele. Je jím lidský inteligentní vycvičený mozek ve službách zvrácených ideologií, zneužitých náboženství, teorií čistých národů a ras a různých extrémních -ismů.

Chceme-li zachovat naši civilizaci, naše životní hodnoty, kterým věříme, a bez kterých by se stal náš život nesnesitelný, pak musí dojít ke sřetenutí. Bohužel, nelze jinak. Není možné pár týdnů o apokalypse psát, zlobit se, přikřičit se a věřit, že za pár týdnů milosrdný čas všechno zakryje a zase bude dobře jako dřív. Naši sokolští předkové říkali „krví a železem“. My, s časovým odstupem, bychom dodali „a mozem“.

Myslíte, že Sokol nemá k tomu, co se děje, co říci, že je „out“, jak mnozí o nás pochybují? Právě naše myšlenky, naše sokolská historie, by měly zvýšenou intenzitou oslovovat nejen mladé, ale měly by se stát připomenutím i těm starším. Svoboda a demokracie vyhrájí, ale vítězství bude něco stát a my musíme vyrvat. To je odkaz našich sokolských předků! Tedy: „Vlajku vztýč!“

Z pera starosty

První rok nového tisíciletí je téměř za námi a každému jedinci proběhne jako ten film v jeho mysli. Nejprve se potěšíme vzpomínkou na to co se nám podařilo a co nám dalo elán do dalšího díla. Zamyslíme se nad tím co se nám nepodařilo a co nám přineslo smutek ba i někdy žal.

V Sokole Sydney jsem měli smutný začátek roku odchodem našeho bratra starosty Karla Jeníčka, kterého jsme vyprovodili na věčnost 14. března 2001. Jeho popularita a respect Sokolů a krajanů byl demonstrován přeplněnou obřadní síní a přítomností pana velvyslance a pana generálního konzula České republiky. Nešťastné kouření, které zavinilo jeho předčasný odchod, nemělo žel Bohu odstrašující efekt na řadu kuřáků, kteří se s Karlem přišli rozloučiti.

Již máme zkušenost, že nahraditi svědomité pracovníky v kterékoli organizaci není lehké. Sokol v Sydney musí získati další ochotné členy do výboru jednoty, kteří se zapojí do praktického vedení Sokola a spravování Sokolského Národního domu, který 2. dubna příštího roku oslaví 1/4 století od otevření. S potěšením konstatuji, že výborové schůze byly velmi početně navštíveny a úkoly, které jsme si uložili byly splněny. Za to upřímně děkuji jak členům předsednictva tak vedoucím činovníkům a členům výboru.

Náčelnictvo, které řídí tělocvičnou a sportovní činnost, si stěžuje na nedostatek dětí a mládeže vůbec. Na Mikulášské nadílce se přesvědčíme, že dětí je zde dostatek, ale rodiče je na tělocvik a hry do Sokola nedovezou. Máme profesionální tělocvikářky jak sestru náčelnici tak sestru místonáčelnici, které se dětí s bratrem náčelníkem velmi rádi ujmou. Rodiče, svěřte nám vaše ratolesti, nebudete litovat.

Velmi rád bych poblahopřál bratru zábavnímu referentovi, který se svými pomocníky zorganizoval několik úspěšných podniků během roku. Nejúspěšnější byly Country bál s Wombaty, Vepřové hody a Eurofest. Pro Sokol po stránce finanční společenské podniky jsou hlavním zdrojem příjmu, bez kterého bychom nezaplátili výdaje. Rovněž veliký dík patří sportovním oddílům, které přispívají k pokrytí výdajů.

Všichni návštěvníci i ze zámoří se naprosto obdivují naši vynikající knihovně, kterou vede bratr vzdělavatel. Několik tisíc knih je k dispozici naší krajské veřejnosti k propůjčení. Máme také mnoho svazků knih několikanásobně a bratr vzdělavatel je ochoten je poskytnouti zájemcům. Vlastníme řady videokazet, které bratr vzdělavatel půjčuje. Kino Ponrepo, které vede bratr Petr Čermák, vám doporučí ty nejlepší, jelikož je všechny přebral, než je zařadil do programu Ponrepa.

Je velmi potěšitelné, že Sokol velmi úzce spolupracuje s Artspectrem. Velmi důstojně jsme vzpoměli umrti Tomáše G. Masaryka, kde návštěvníci shlédli video Zpívající housle Josefa Suka. Oslavu výročí 28. října navštívilo mnoho nadšených krajanů. Pan velvyslanec Ing. J. Sládek, měl krásný proslov a film o životě T. G. M., který nám velvyslanectví zapůjčilo k promítnutí, zanechal hluboký dojem na všech přítomných.

Mikulášskou nadílkou pro děti ukončíme naši aktivitu tento rok. Bude to poprvé, kdy Sokol nepořádá Silvestra. Mnozí krajané se ptají proč? Je to jednak z ekonomických důvodů, když hudba žádá \$2.000 za 4 hodiny hraní. Druhý důvod je nedostatek pracovníků. Naše mladší generace odjíždí do přírody a ta starší na to již nemá dostatek sil. Já osobně jsem pracoval na 30 Silvestrech od 12 poledne do 2 ráno. Toto bude první Silvestr doma s manželkou.

Sestry a bratři, vážení krajané, přijměte moje upřímné přání k svátkům pokoje a míru a hlavně hodně zdraví, dobré pohody a Boží požehnání v Novém roce 2002. Velmi srdečně vám děkuji za vaši věrnost Sokolu a za vaši štědrost, bez které bychom nikdy nepostavili naše Národní středisko v Sydney.

Jiří Jelínek

Drobné zprávy ze Sydney

- Naše upřímné blahopřání našemu vzdělavateli, knihovníkovi, učiteli češtiny, velmi spolehlivému bushmanovi a nositeli královny zlaté medaile za služby sportu, Ray Černému, který v plném zdraví a dobré pohodě oslavil své narozeniny 8. listopadu t.r. Zcela vyjimečně neuvádíme kolikáté, ale první světová válka byla v plném proudu. Hodně zdraví a dobré pohody do dalších let Tvého bohatého života a upřímný dík za Tvoji věrnost Sokolu.
- Velmi srdečně jsme přivítali zálet Sokolů z Vídně, sestru Martu Hornerovu s Ervínem a manželé Miřickovy. Všichni byli nadšeni Austrálií, naším Sokolským Národním domem a hlavně návštěvou národního parku v Terry Hills, kde měli možnost si vzít spoustu fotek s klokany a koaly. Byli jsme potěšeni, že se hodlají v budoucnu navrátit.
- Před několika týdny byl propuštěn z nemocnice náš bratr Karel Hartman, kterého všichni známe jako výborného kuchaře. Zotavuje se ze srdečního záchvatu a mozkové mrtvice. Karle, přejeme Ti všichni hodně brzké a úplné uzdravení a těšíme se opět na shledanou v sokolovně.
- Bratra Jardu Foytáska v Sokole všichni dobře znají, je po řadu let členem výboru naší jednoty a všichni ho znají jako obětavého pracovníka, který vždy přiloží ruku k dílu, když je něco v sokolovně zapotřebí. Skříňky v kuchyni, bar, opravy stolů a židlí, opravy dveří. Nikdy nemluví o tom, co udělal. Je to sportovec tělem i duší, ještě předloni zvítězil v závodě Sutherland to Beach v kategorii 60 plus, na trat' 11 km dlouhé. V mládí doma pěstoval atletiku a v padesátých letech hrál a také střílel branky za S.K.Praha zde v Sydney. Právě dnes 23. listopadu, kdy to piší, slaví své 78-é narozeniny. Bohužel ne doma nebo v Sokolovně, ale v Kogarah Private Hospital, kde se podrobil operaci a k dřívějšímu triple by-pass mu udělali čtvrtý. Přejeme mu ze srdce rychlé uzdravení a k narozeninám hodně zdraví a mnoha ljeta.
- Minulý měsíc zemřel po dlouhé nemoci náš dlouholetý člen, bratr Karel Antoš. Bratr Karel byl se svou manželkou, sestrou Slávinou naším věrným členem, od založení Sokola. Rád čítal náš Věstník a dokud oba mohli, navštěvovali všechny sokolské zábavy a podniky.
- V Sydney žili dva kamarádi, přátelili se spolu po celých 76 let - od mateřské školky, později na hotelové škole. Oba po únoru 1948 uprchli do Rakouska a později žili ve Švýcarsku. Oba se tam oženili se Švýčarkami. A jak se to u takových světoběžníků stává, oba skončili v Austrálii. Zůstali však věrni svému řemeslu - Standa Bartoš otevřel restauraci v Coomě a později ve Viktorii. Jarda Borovička si otevřel restauraci ve Sněžných horách v Kosciusko Chalets. Později měl "French Tavern" v jachtařském klubu v Rushcutters Bay, kde se vloni během olympiády odehrávalo jachtařské olympijské zápolení jachtařů.

Standa Bartoš letos oslavil svoji osmdesátku a pak v říjnu nás opustil navždy. Vyjadřujeme upřímnou soustrast jeho manželce, paní Hemíně. Jarda Borovička, věrný návštěvník našich sokolských zábav, filmů a dalších podniků, oslaví svoji osmdesátku 28. listopadu. Přejeme mu pevné zdraví a dlouhá léta!

Odjinud

5. října 2001 zemřela Emilie Schindlerová, manželka Oskara Schindlera, ve věku 94 let. Manželé Schindlerovi, kteří vlastnili továrnu ve Svitavách na česko-moravském pomezí, se zasloužili o záchranu 1500 židů za druhé světové války. Jejich příběh byl sepsán australským spisovatelem Thomasem Kennealem v knize *Schindler's Ark* a zfilmován pod názvem *Schindler's List*.
(*Respekt*, 28/10)

ZPRÁVA POKLADNÍKA.

Upřímně děkujeme níže uveřejněným dárcům na Věstník. Je velmi potěšitelné, že naši odběratelé dle jejich možností přispívají na stále zvyšující se náklady poštovních úřadů.

Dále velmi srdečně děkujeme členům sportovních a cvičičích oddílů za jejich dar na úhradu vydání v sokolovně od 3.9 do 13.10. Přispěli částkou \$ 255-00. Upřímný dík.

Věstník	
Sestra Vrkočová	100
Br. J. Dvorský	25
Br. V. Gazdík	100
Br. P a D. Čermák	100
Paní H. Fischerová	50
Br. Jaroslav Dlask	10
Br. Zbyněk Doležel	10
Paní J. Halašková	30
Paní Zdena Velechovská	20
Paní Helena Hlaváčová	60

Věstník	
Dr. Věra Tatossian	100
Sestra J. Křivánková, PhDr.	30
Br. Sirůček	30
Sestra J. Dresslerová	5
Paní Vlasta Nováčková	40
Sestra Eva Št'astná	10
Paní J. Ingrová	30
Sestra M. Hornerová, Videň	100
Pan Ríša Darmopil	75

Nejmenovaný dárců věnoval na dárky dětem na Mikulášskou nadílku \$ 250-00. Děkuje!

A brief note and a taste of entertainment from this year's very successful Eurofest, which was held in October. The festival was very well attended and overall netted the best profit so far. Thanks particularly to Mrs Pat Černý, to Ray as well as to Petr Čermák, who have attended the planning committee throughout the year. Let's hope that in 2002, the Sokol club can present a showcase for itself during this event!

EUROFEST

is the best possible example of communities working together to achieve a goal. That goal is what you see here today. It began in the 70's, when Crown Land was set aside in Bantry Bay for community usage. The Armenian, Austrian, Czech, Dutch and Scandinavian communities soon established club houses, each echoing their individual heritages, in the area. Then, seeing the land earmarked for outdoor recreation untouched, these clubs decided to form a committee to develop these grounds. With assistance from Warringah Council and the State Government, and a lot of hard work and financial support from the clubs, this land eventually became the fine reserve you see today. Co-operation over the playing fields soon led to the exciting concept that the reserve could have another use - that it could be the venue for a festival highlighting the cultures of the various ethnic communities and promoting cross cultural relations.

And so came Eurofest - a festival which the European Clubs organize for the enjoyment of the community at large

Morning	Saturday
10.00 - 11.00	Euroband
11.00 - 11.40	Danish Gymnasts
11.40 - 12.00	Parramatta Australian Folk Dancers
12.00 - 12.30	Manly Warringah Choir
Afternoon	
12.30 - 1.00	Euroband
1.00 - 1.45	Grand Parade with Clan McLeod Scottish Pipe Band Manly Warringah Choir leads the singing of the National Anthem Colour Party, Terrey Hills Scout Group
1.45 - 2.05	Northern Lights Estonian Folk Group
2.05 - 2.20	Parramatta Folk Dancers
2.20 - 2.40	Manly Warringah Choir
2.40 - 3.00	Northern Lights & Linnea Folk Dancers
3.00 - 3.30	Kambora Public School Senior Woodwind Group
3.30 - 3.50	Linnea Swedish Folk Dance Group
3.50 - 4.30	Czech Village Band
4.30 - 4.45	Alpengruess Swiss Folk Dance Group
4.45 - 6.00	Euroband
	Sunday
Morning	
10.00 - 11.00	Euroband
11.00 - 11.20	Australian Colonial Dancers
11.20 - 11.50	Aldeis de Portugal Folkloric Dance Group
11.50 - 12.00	Castanuelas Spanish Dancers
Afternoon	
12.00 - 1.00	Euroband
1.00 - 1.30	Grand Parade National Anthem lead by Dutch Choir Colour Party, Terrey Hills Scout Group
1.30 - 1.45	Castanuelas
1.45 - 2.05	Irish Caili Dancers
2.05 - 2.45	Benjamin's Big Band
2.45 - 2.55	Castanuelas
2.55 - 3.25	Dutch Folk Dancing Group
3.25 - 3.40	Kaleva Finnish Folk Dancers
3.45 - 4.15	Benjamin's Big Band
4.15 - 4.30	Swiss Yodellers
4.30 - 5.30	Euroband

Nezapomeňte, že sokolovna se dá pronajímat i pro soukromé zábavy!

ZE ŽIVOTA SOKOLŮ A SOKOLÍKŮ (3)

Zora a úder. Únor - a co teď ?

Božek Šindler

Šli jsme dolů po Šarecké z Hanspaulky ku kasárnám SS. Spíše jsme se táhli, ta naše malá skupinka. Večer předtím bylo vidět z hanspaulského vrchu požáry na Hradě. Němci předtím než odtáhli pálili dokumenty. V kasárnách zřízených v Nové technice ale ještě setrvávali. V Dejvicích jich za války bylo všude plno. V Hlavním štábu, v Ministerstvu národní obrany, v budově Nové techniky - tu okupovali po zavěšení vysokých škol už na podzim roku devětatřicátého spolu s Masarykovou kolejí. A my blázinci se vydali - prakticky beze zbraní - obsadit kasárna Waffen SS.

Strach jsem měl, jen co je pravda. Strach člověk mívá, jen ho nějak překonat. Ale Božek, náš velitel, nařídil jít a následovali jsme ho. Jak jinak? A jak tak přicházíme k parčíku poblíže Kantorovy vily - nějak jsem byl najednou sám a přede mnou voják v podivné uniformě s lodičkou na temeni a se samopalem. Hledíme na sebe a já vidím rudou hvězdu... Vyhráno, máme vyhráno prolétlo mi hlavou. Mám vyhráno. Ten podivný chlapec s automatem na mě zírá a já na něho, já měl německou helmu s československou trikolorou - pozná on kdo jsem zač? Poznal a začali jsme se oba smát. A já najednou vidím že na Velvarské stojí nekonečná kolona obrovských tanků, sovětských tanků. Osmašedesátníci mi to věřit nebudou, ale tenhle pohled mě bude až do hrobu provázet jako jeden z nejskvělejších pohledů v životě. Rozlil se mnou, celým mnou, pocit naprostého bezpečí. Pak začala ostrá střelba. Rusové přitáhli několik kulometů, dva tanky namířily hlavně na SS kasárna a už to jelo, a jak to jelo! Po více než šesti dlouhých letech vidět všemocné holomky z Waffen SS s rukama nad hlavou...

Pár dní, pár nádherných dní trvala ta bezmezná radost. Jen pár nádherných a nezapomenutelných dní květnových. Pak přišla z východu nová várka od Moravy - ty první spásné tanky dojely od Ruzyně, ze západu, zcela nečekaně ze západu - a bylo po ptákách.

Dveře naší Dejvické sokolovny se otevřely, dveře všech sokoloven se otvíraly, ale všude se objevily vedle československých vlajek i vlajky sovětské a ty začaly převládat. Všude srpy a kladiva, všude bolševická hesla. S příchodem presidenta Beneše to trochu povolilo, ale jen povolilo. Už nikdy pak vlastně nebylo vidět naši vlajku bez rudého průvodce. Takže z bláta do louže? Z bláta do louže a ne jinak.

Útok na Sokol byl komunisty veden lstivě a zákeřně. Sjednotit prý všechny tělocvičné spolky. Bude jen Sokol. Dobře, ale jaký to bude Sokol? Jednotný Sokol. Byl tedy jen jednotný Sokol. Ale byl a nejen že byl. Bude i slet. V roce osmačtyřicátém bude. Ve volbách v roce šestačtyřicátém zvítězivši komunisté zahájili ostrou kampaň zkomunisoání všeho a všude. Koncem sedmačtyřicátého roku ale začali ztrácet půdu. Nejprve na Karlově Universitě. Na všech fakultách, kromě filosofické v Praze, ve svobodných, tedy relativně svobodných volbách byli vytlačeni z dominantních pozic. Sokolský slet se pilně připravoval na léto roku osmačtyřicátého. Zdálo se, že demokratická svoboda může mít šanci. Jmenování komunistických velitelů pohraničních a jiných policejních pluků pak vyvolalo vládní krizi - a onen nechvalně proslulý Vítězný únor vše změnil. Změnil i pohledy na konání se sletu. Červenec se blížil, někteří sokolští předáci už byli za hranicemi. Komunisté chtěli světu dokázat, že v Československu je vše při dobrém. Ale i dráhná část sokolstva si konání se sletu přála. Však to dokážeme, však slet bude. Ti snad i doufali, že slet by mohl zvrátit poměry.

Co teď ? Snad většina sokolských optimistů věřila, že sokolské masy budou s to v červenci nějak odstranit nekýžený stav a komunistickou nadvládu. President Beneš setrval na Hradě, a to i po smrti Jana Masaryka. Setrvával-li Beneš, měli bychom setrvat snad i my. Tak

uvažovala celá řada sokolů. Však jim ukážeme, však jim dokážeme jak cítí národ. Jiní namítali, že slet by se mohl stát propagační pomůckou komunistického režimu. Že by nově nastolené diktatuře mohl propůjčit punc legitimacy. A slet se blížil.

V té době se také přes noc stal z maršála Tita krvavý fašistický pes. Do večera byl nejménějším druhem Stalinovým. Přes noc z něho Stalin dovedl stvořit úhlavního nepřítele lidu. Tehdy právě také začínala fungovat Kominforma, nahradivši během války propagačně zrušenou Kominternu. Tito odmítl Kremlu panáčkovat. A v Praze už byl kontingent jugoslávských sokolů, v pražských sokolských průvodech vždy nejpoblábnější zahraniční složka pochoduujícího sokolstva. Lidé se začínali srocovat před ubikacemi Jugoslávčů a provolávat jim slávu. Nu, komunistům se nakonec podařilo jugoslávskou věc během sletu ututlat, ale jugoslávští sokolové asi na pražské ovace nikdy nezapomenou.

Slet se konal. Za oficiální podpory režimu. A až dodnes panují dva názory. Ano, měl se konat, však jsme jim to ukázali. Ne, konat se neměl a právě tím nekonáním jsme měli světu ukázat, že Sokol nespolupracuje. Debata o tom bude asi ještě dlouho pokračovat. Jisto je, že než se pak rok s rokem sešel byly tisíce sokolů za kopečky, tisíce v řadách pronásledovaných a sjednocený Sokol se stal nástrojem komunistické propagandy. Ten opravdový Sokol pak začínal nový život v zahraničí, v čele se svými hlavními vůdci Hřebíkem a Provazníkovou. Tyršovo sémě pak osud zavál také až na půdu pátého světadilu.

Doma sokolové, opravdoví sokolové, přezimovali. Dlouhá zima to byla, věru že dlouhá. Přes čtyřicet let trvala. Svobodní sokolové se počínali slétat už v utečeneckých lágrech poválečné Evropy. Hlavně v americké zóně Německa, ale i jinde. Bez stejnokrojů, bez cvičebních úborů, ale se srdcem plným starých národních tradic.

ODSTŘIHNĚTE A POŠLETE S VAŠÍM PŘEDPLATNÝM
NA SOKOLSKÝ VĚSTNÍK \$.....

ŠEK NEBO MONEY ORDER VYSTAVTE NA SOKOL SYDNEY
a zašlete na adresu pokladníka: G.J. Jelínek, 53 Alice St, SANS SOUCI, 2219.
UPŘÍMNĚ VÁM DĚKUJEME !

Ve čtvrtek 25. října se nedaleko Snowy Mountains u Paddy's River Dam konal 6. celosvětový potlach československého trampstva. V krajině pěkné a po nedávných deštích bujně zelené. Rozblácené příjezdové cesty nachystaly trampům mnohý bahnitý „autolap“, který lapil nejedno auto. Dokonce i brod jedno auto pohltit a dál nepustil a tak muselo být kamarády vytaženo. Počasí bylo střídavě oblačné s čerstvým větříkem a občasným deštěm, spíše do chladna, je to přece jen kolem 1000 metrů vysoko.

Kamarádi a kamarádky se k přehradnímu jezeru začali sjíždět už skoro týden před potlachem. Hlavně ti, co měli jeho uspořádání na starosti. Ve středu večer už byly břehy jezera „zabydleny“. Stovky stanů a ještě více kamarádů a kamarádek ze všech konců světa. Nejpočetněji byla pochopitelně zastoupena Austrálie. Přijeli kamarádi snad ze všech velkých měst. Ovšem nechyběl silný kontingent z Česka, hlavně z Prahy a Brna, ale i Tišnova a Krnova a Slovenska. Pak ovšem ze Švýcarska, USA, Kanady, Argentiny a odjinud.

Lidé chodili od stanu ke stanu a bavili se, popíjeli chutné moky a potkávali se dávní kamarádi, kteří se víc jak 30 let neviděli. Mě se také poštěstilo potkat jednoho kamaráda, kterého jsem naposledy viděl jako sedmnáctiletého klučíka s krásnými černými kučery. Nyní to je velice dobře vypadající padesátník s několika zbytky vlasů na hlavě. Srdce má však stále na správném místě.

Byl zde také Lucky Jim, jinak Václav Šťastný, který od roku 1968 provandroval sever Kanady způsobem ne nepodobným tomu, jak kdysi „strýček Eskymo Welz“ procestoval daleký sever. A také jako on o svých dobrodružstvích napsal knížku, která šla na potlach docela na odbyt. Však mám také jednu schovanou. A právě tento Lucky Jim hovořil s mnoha kamarády a natáčel si je na video. Neodolal a také se přiblížil ke dvojici „pardů“. Jeden v nejlepších letech a druhý zjevně zkušený a dříve narozený, avšak zpřímá se držící, bystrých očí a čilé mysli. A právě to byl Ray Černý, nejstarší účastník tohoto potlachu. Bavili se, jak tento čilý stařík jezdí každý rok do pouště omládnout a odpočnout si od civilizace. Lucky Jim byl plný obdivu a pilně natáčel, když zjistil kolik je Rayovi let a s lítostí a náznakem závidosti prohlásil, že on by také rád dělal to co Ray až bude v jeho věku. Pokud se ovšem vůbec dožije. Takže v houfu několika stovek kamarádů a kamarádek byly zastoupeny všechny věkové kategorie. Od klučinů sotva chodících po nestora československého trampingu a aktivního Sokola - Raye Černého.

Věřím, že Ray skutečně ještě mnoho dobrého v Sokole a také se ještě mnohokrát vydá do své zamilované pouště na svoji omlazovací kůru.....Alespoň mu to ze srdce přeju.

Jirka YETTI Švehla

Před několika týdny jsem dostal velmi neobvyklou pozvánku. Na celosvětový trampský potlach. Samozřejmě jsem jako všichni kluci býval trampem a i zde v Austrálii jezdil do buše. Trampování bylo pro nás jakýsi útěk ze všednosti života do romantiky lesů, z šedých ulic do přírody mezi kamarády. U ohňů jsme hráli na kytary a zpívali písně o lásce, o vzdálených krajích a přednášeli naše vlastní a nebo přeložené básně Rimbauda, Villona a jiných tzv. prokletých básníků. Svatojánské Proudě se staly v našich srdcích divokým západem a Brdy Klondykem.

No a teď' do přítomnosti. Dojeli jsme na místo, Paddy's River Dam hluboko v lesích blíže Batlow v NSW a uviděli jsme sta aut a stanů, tu a tam ohniček, chlapce/ muže s kytarami, zpěv a vlajky všech možných zemí. USA, Kanada, Švýcarsko, Česko, Slovensko, hoši z Německa, Austrálie, Nového Zélandu. A to že každý povídal jen česky a navíc uprostřed australského pralesa byl nezapomenutelný dojem. Pak přišel večer, stál tam krásný ručně vyřezaný totem, žádný indián by se za něj nemusel stydět.. stožár s vlajkami, pak čtyři muži s pochodněmi zapálili oheň ze čtyř stran a po trampské hymně byly soutěže o nejlepší písničku. Později začal pravý potlach, zpívalo a hrálo se až do šesti do rána.

Druhý den večer jsme zase seděli okolo ohně, povíдали a zpívali. Veselý smích všude a to že byla zima tu a tam dešť' a kroupy zdá se nikomu nevadilo. Pak přišlo to nezbytné, cesta domů a vzpomínky na událost, která jistě rozehrála srdce všem, kdo tam byli.

Ray Černý

Jan Jirásek

Před třemi roky, 24. prosince 1998, nás opustil člen výboru Sokola Sydney a jeho kulturní referent bratr Jenda Jirásek, který založil sokolské kino Ponrepo a významnou mírou přispíval ke kulturnímu životu krajanské komunity v Sydney. Za celoživotní práci ve Společnosti pro vědy a umění, Sokole, Amnesty International ve prospěch krajanského společenství a šíření dobrého jména České republiky byl ze Sydney nominován na cenu Gratias agit v roce 1999. Za stejnou činnost obdržel v roce 2000 medaili Ministerstva zahraničních věcí - in memoriam. Se svolením paní Blanky Jiráskové uveřejňujeme dopis presidenta Václava Havla, který jí byl zaslán v červnu 1999.

Prezident republiky

V Praze 8. června 1999

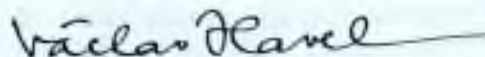
Vážená paní Jirásková,

dovoďte mi, abych Vám vyslovil upřímnou soustrast s úmrtím Vašeho manžela pana Jana Heřmana Jiráska.

Moje tajemnice, paní Anna Freimanová, mě podrobně seznámila s jeho životními osudy. Osobně si velice vážím činnosti Vašeho manžela v oblasti lidských práv, jeho snahy o navrácení demokratických svobod naší republiky a zachování české a slovenské totožnosti krajanů v jeho nové vlasti, této každodenní, nesmírně obětavé práce, kterou vykonával po mnoho dlouhých let. Oceňuji jeho aktivní podporu Charty 77 a jejích signatářů a v neposlední řadě mu dlužím i svůj dík za zájem o mé dramatické dílo a jeho propagaci v tak vzdálené zemi jakou Austrálie je. Jsem hrdý na každého občana našeho malého státu, který svou urozeností a příkladným životem, jakým byl i život Vašeho manžela, působí na své okolí a prezentuje tak tímto naši zemi v zahraničí.

Přijměte prosím, vážená paní Jirásková, moje srdečné pozdravy a dovoďte mi, abych Vám popřál hodně zdraví a životní energie do dalších let.

Srdečně zdravím,

Ján Papánek

Před deseti lety, 30. listopadu 1991, zemřel Dr. Ján Papánek, významná osobnost českého exilu. Jako vyslanec Československé republiky v New Yorku vedl na konzulátě po dobu druhé světové války informační službu 2. československého odboje. V r. 1949 založil Americký fond pro československé uprchlíky s kanceláři v New Yorku a Mnichově. Společně s Ferdinandem Jičínským se zasloužil o emigraci desetitisíců uprchlíků z Československa do svobodných zemí.

Mozaika z domova posledních dnů

V září byla v Praze zkolaudována unikátní památka - bývalá proslulá bruselská restaurace Expo 58 na Letné - na administrativní budovu a kanceláře soukromé reklamní agentury. Osud objektu vypadal dlouho problematicky. Magistrát města tvrdil, že nemá peníze památku vykoupit a zrenovovat a tak svolil k soukromé přestavbě. Státní ústav památkové péče zas naznačil, že magistrátní úředníci byli nekompetentní, či dokonce úplatní. Po 15 letech se bude konat výběrové řízení pro další využití budovy, údajně s prioritou znovuzavedení restaurace. Tento postup či přímé zbourání historických budov se zdá mít obdobu i u jiných objektů. V listopadu podala řada odborníků primátorovi, ministru kultury a dalším politikům otevřenou výzvu, ve které piší: "Domníváme se, že skutečným důvodem odstranění těchto domů nebývá jejich špatný stav, nýbrž touha podnikatelů získat výhodnou stavební parcelu." MFD 21/9, 8/11

President Havel byl 24/9 z důvodů srdeční slabosti převezen do nemocnice přímo z paluby letadla, které mělo před startem. President Havel se tak nemohl zúčastnit státní návštěvy Itálie. Příčinou slabosti považují lékaři pracovní vypětí. Již 14/10 president slavnostně zahájil ve Vladislavském sále pátý a poslední ročník konference Forum 2000. Konference jím byla původně koncipována jako plénium pro přední politiky, filozofy, umělce, vědce a jiné světové osobnosti a příležitostí pro velkorysá a tolerantní výměny názorů a hledání cest ke změně přístupů a řešení celosvětových otázek. Téma letošního roku byla lidská práva a hledání globální odpovědnosti. MFD 26/9, LN 15/10

Evropský soud rozhodl, že státy Evropské unie nemohou bránit občanům kandidátských zemí v samostatném podnikání na svém území. Je to poprvé, co jsou členové a nečlenové stavěni na stejnou úroveň. MFD 2/10

Čeští vyjednávači 26/10 po dlouhém odporu přistoupili na podmínky Bruselu, podle kterých státy EU mohou Čechům 2 až 7 let omezovat přístup na své pracovní trhy. Tím EU zapřela jednu ze svých 4 základních zásad, zejm. o volném pohybu pracovníků, a Češi přišli o poslední naději, že si budou moci po vstupu do EU hledat bez omezení práci v kterékoli nynější členské zemi. Po vstupu do EU se pro Čechy také neuvolní hranice s nynějšími členskými státy. "Zatímco ... všichni občané unie cestují bez cestovních dokladů, českým

turistům odpadne v prvních letech členství pouze dnešní povinnost mít u sebe dostatek peněz na pobyt." Teprve až ČR vstoupí do tzv. schengenského systému, cca v r. 2006, budou Češi moci cestovat jako ostatní Evropané. Schengenská kritéria m.j. vyžadují zpevnění hranice ne-li vízovou povinností se Slovenskem v případě, že by ČR do EU vstoupila dříve. Tato otázka je zatím velmi žhavá. Ministr zahraničních věcí často zdurazňuje, že Praha o zavedení viz se Slovenskem neuvažuje.

MFD 3/10, 27/10, R 28/10

Ministr Fencel nejdříve hájil laciné "odkoupení" různých pozemků od svých podřízených v Pozemkovém fondu, potom proč v den státního smutku 14. října za oběti terorismu jel střelit jelena a nato jeho spolupráci s StB: "Demisi ministra zemědělství Jana Fencle požaduje řada opozičních politiků poté, co na něj v minulých dnech vyšlo najevo, že poskytoval před listopadem 1989 informace komunistické StB. Fencel však odstoupit nehodlá. Příslušníkům prý nevyzradil nic, co by mohlo někoho poškodit." Ministr prý dodnes také uspokojivě nevyvětlil, kde na koupi nemovitostí vzal peníze. "Něco jsem uspořil, něco zdědil, něco zrestituoval - také ve vládní funkci nemám žádné výdaje, takže mohu svůj plat investovat". Má zřejmě také štěstí, že patřičné pozemky podle realitních agentů mohou do několika let vyskočit na desetinásobek. R 23/9, MFD 23/10

Výroční zpráva BIS (Bezpečnostní informační služby) uvádí, že ruské vojenské zpravodajské služby se snaží proniknout na česká ministerstva dopravy, obrany i jiných resortů. Zároveň si budují systém vlivových agentur, které by ovlivnili místní samozprávy a šířili dezinformace o zemi jak ve vnitrozemí tak v zahraničí. Zpráva také považuje ruskojazyčné gangy napojené na finanční a podnikatelskou sféru za nejnebezpečnější skupiny mezinárodního organizovaného zločinu. Zpráva je zveřejněna na internetu LN 24/10

Zdroje: MFD = Mladá fronta dnes, LN = Lidové noviny, R = Respekt

Co se dělo nedělo v sokolovně i jinde...

☞ Dne 4. listopadu ARTSPECTRUM uvedlo v Sokolovně vzpomínkový medailon o Čechu, který se proslavil v Austrálii - baletním mistru a choreografu Eduardu BOROEVANSKÉM. Program pečlivě vypracoval člen Artspectra, bratr Ivo Pšeničný - a v úvodu nastínil bohatou činnost Eduarda Borovanského. Tohoto zajímavého odpoledne se zúčastnil rovněž muzikolog Dr. Jiří Neradílek, jehož matka byla provdána za vynikajícího a obětavého přerovského lékaře - a byla sestřenicí Eduarda Borovanského. Jiří Neradílek přinesl autoportrét E. Borovanského, který byl nejen nadaným baletním mistrem a choreografem, ale i výborným malířem. Obraz byl umístěn v čele sálu a mistrův příbuzný obohatil program několika "perličkami", veřejnosti neznámými, ze soukromého života tohoto svérázného umělce. Účastníci tohoto zdařilého odpoledne odcházeli překvapeni a nadšeni tím, co jim bylo z všestranné a nemalé činnosti tohoto umělce předvedeno. Prožila jsem své mládí v Přerově, rodišti Eduarda Borovanského, kde o něm nebylo mnoho známo, takže po příjezdu do Austrálie jsem se ihned začala o historii jeho života zajímat a dalo mi mnoho práce, než jsem si obstarala video, které návštěvníci na tomto odpoledni shlédli: **BOBO's BALLET - the man, who made Australian ballet.**
J. Dresslerová

☞ V neděli 28.10 se v Sokolském Národním domě konala oslava státního svátku za přítomnosti velvyslance ČR v Austrálii, Ing. J. Sládka, který zdůraznil význam 28. října pro současné i budoucí generace. Poté bratr Ivo Pšeničný přečetl vzpomínku z pera Dr. Steinbacha na rok 1918. Pěkně, dobře navštívené odpoledne bylo zakončeno filmem Věry Chytilové z roku 1991, 'Masaryk - Osvoboditel'. Tento významný den komentoval T.G.M. sám: "Když jsem dostal telegram, že mě doma zvolili za presidenta - - já na to do té doby nemyslíl, když jsem si představoval, co budu dělat po svém návratu, myslel jsem jenom, že budu žurnalistou. ... Odjel jsem 20. listopadu: náhodou je to den ženinych narozenin. Ta cesta na loď, to byl můj první odpočinek za čtyři léta: mohl jsem s dcerou hrát šachy - od té doby jsem jich neměl v rukou; chodil jsem po palubě. díval jsem se na moře, uvažoval, jak se to všechno stalo - a měl jsem radost. Bože, tož se nám to přece jen povedlo!"
Karel Čapek, Hovory s T.G.M., 1926-27

☞ Kromě každoroční oslavy v sokolském domě bylo národního svátku důstojně vzpomenuo v Sydney a Canbeře generálním konzulátem i velvyslanectvím ČR za přítomnosti mnoha diplomatických hostů. Ze Sydneyjské oslavy otiskujeme snímek generálního konzula Jaroslava Dolečka v kruhu švarných krajanek.

- ☒ Začátkem listopadu se na pobřeží Bondi - Tamarama konala každoroční mezinárodní sochařská výstava Sculpture by the Sea, které se zúčastnilo 40 umělců a která vždy obsahuje až 90 děl. Odhaduje se, že výstavy se zúčastní 200,000 návštěvníků. Stala se tak populární, že má nyní odnože i na Martin Place a na Tasmánii. Důvod, proč se o ní zmiňujeme je ten, že k původnímu nápadu přišel organizátor v Čechách, kde se nechal nadchnout sochařskou barokní zahradou.
- ☒ Ve dnech 6. až 13. listopadu se v NSW Parliament House pod záštitou Generálního konzulátu ČR v Sydney konala výstava současného českého grafického umění nazvaná "Labyrinth: Visions and Interpretations of the Eternal Myth in Contemporary Printmaking". Výstava byla poté ve dnech 15. - 22. listopadu umístěna v prostorách Nejvyššího soudu v Canbeře, kde místní vernisáž byla úspěšně spojena s oslavou státního svátku organizovanou velvyslanectvím ČR v Canbeře. Od 29. listopadu bude výstava instalována v Melbourne, kde ji zájemci mohou shlédnout do 8.12. V příštím roce budou exponáty vystavovány v Chile.

Na vernisáži v Sydney měli mimo generálního konzula Ing. J. Dolečka také proslov the Hon. John Murray, Speaker of the Legislative Assembly, Anna Grega z Australia Council for the Arts a Jana Vytrhlíková z Powerhouse Museum. Všichni účastníci byli nadšeni nejen kvalitou vystavovaných děl, ale i atmosférou večera. The Hon. John Murray se dokonce vyjádřil, že toto byl jeden z velkých večerů na půdě NSW Parliament House. S laskavým svolením paní Vytrhlíkové uveřejňujeme její zajímavý a informativní proslov pro ty, kdož vernisáži nemohli být přítomni.

Co se teprv dítí má...

- ☒ Dne 15. prosince v 17.00 hod. se ve slavnostních prostorách St Andrew's Cathedral, Sydney Square (Town Hall) bude konat Vánoční koncert za účasti 50-ti členného pěveckého sboru a operních pěvců. Na programu je česká i světová vánoční hudba. Upozorňujeme, že 75% míst je již vyprodaných, je proto nutné zajistit další vstupenky včas a to na mobilních číslech 0410 680 205 (Jaroslava Ingrová) či 0413 802 908 (Pavel Virag) nebo písemně na adrese: J. Ingrová, PO BOX 571, Castle Hill, NSW 1765. Vstupné: \$20.00/ děti zdarma.

Potřebujete dárek pod stromeček? (Nabídka uvedena v původním znění):

To the members and friends of Sokol.

Early in November 2001 will be up for sale a Sokol calendar 2002, released at the occasion of 140th anniversary of Sokol foundation. This 13-page calendar also contains historical and contemporary pictures, the data on first Sokol units originated in the year 1862, and information on major Sokol events in 2002. The calendar (size 21 x 29,5 cm) can be ordered at "Sokol shop", Újezd 450, 118 01 Prague 1. Make your check payable to "Česká obec sokolská" (memo: calendar COS 2002). Estimated price including postage for overseas USD 6,50. The calendar may be a suitable gift for Christmas. There will be a limited edition, this rush your orders.

COS Publicity Section, October 2001

Good evening to everyone and *dobrý večer* to those who understand Czech language. I am honoured to be here tonight.

The starting point of this exhibition goes back three years when in September 1998, Prague hosted an art "mega-event" - the 2nd International Triennial of Graphic Art, identically entitled "Labyrinth: Vision and Interpretation of the Eternal Myth in Contemporary Printmaking".

The Prague exhibition brought together an astonishing number of contemporary artists from around the world: some 300 graphic artists from 33 countries participated. Amongst them were graphic artists from France, Germany, UK, Italy, Russia, Ukraine, Latvia, the US, Spain, India, and - Australia.

The exhibition here tonight introduces the complete Czech collection presented in Prague in 1998 - consisting 47 Czech artists.

Let me now spend a few moments with the theme of Labyrinth. If we play a game tonight, and I'd ask you to interpret the labyrinth of your life on a piece of paper, we would see as many different responses as many people there are here tonight. And of course, responses from Czech artists were even more individualistic.

The word and the concept of Labyrinth has always been very close to the Czech soul. There would be not a single Czech student - whether in pre- or post-communist era - who hadn't read or heard about the famous work "The Labyrinth of the World and the Paradise of the Heart" (*Labyrint světa a raj srdce*) by the renowned Czech philosopher and scholar of the 17th century, Jan Amos Comenius, born in 1592.

In his work, "Labyrinth" (1623), Comenius gives a representation of his own life experiences in the 17th century. But you soon recognise that his Labyrinth is very relevant to us today when he confronts us with a series of critical questions, like for instance: What is the true nature of man, behind the mask? Are we cynical to others and insensitive to the suffering of others? Comenius describes life as a labyrinth - the entrance is our birth, the exit is our death. Both are blurred in darkness.

The selection of the artworks for the 1998 Prague exhibition, which now travels the world, was based on how each artist responded to a given theme of Labyrinth. So, as you walk around these artworks tonight, you may gain more insight into each artist's work and mind. You will see interpretations based on philosophical, cultural, literary, intellectual or design potentials of the theme. You will see interpretation of Labyrinth as a symbol, product of imagination or - in a philosophical sense - as the course of life and death.

You will see artworks which present the labyrinth as a link between space and time, with many entries and exits, expected and unexpected, obvious and hidden, as a pathway of destiny - sometimes straightforward and orderly, sometimes chaotic and dynamic.

Although - as they say - labyrinth is as old as the civilization itself, it seems that the 20th and the 21st century are to be the greatest labyrinths of all ages, fully embraced by contemporary artists. Just think about all the lines that characterise the most advanced technological inventions - communications, computer and cyberworld lines, or the discovery of the functions of human brain - all are labyrinths of an unknown scale.

Now a few words about the exhibiting artists

I have to start on a personal note. When I was first asked by the Czech Consulate General (a few days ago) to take part tonight - I was a bit apprehensive - after all, I've been living away from Prague's cultural and art scene for a long twenty years and a new generation of artists took the stage – and I lost touch. So I asked for the catalogue to see WHO actually are the contemporaries. I got the catalogue the next day, and was very happy to see my contemporaries, the generation of artists born in the late 1940s and 1950s. Names like Jiří Šalamoun, Jan Švankmajer, Jiří Anderle, Aleš Lamr and Alena Kučerová and many others were names I grew up with and their underground exhibitions I used to visit in the 70s and early 80s in Prague.

The generation presented here tonight lived in an era in which the government had a monopoly on virtually everything, including the film, design and publishing industries, galleries and exhibition halls. Nothing could be printed without the approval of a state authority, the commissioned work could be sold only through a state agency..... In 1989, with the profound change in Czechoslovakia's political and economic climate, all of this changed. This exhibition here tonight is a bright and welcome proof that the oppressive regime didn't monopolise artists' brains, their creative power and individualism and that a very strong generation of artists flourished in former Czechoslovakia - not that much despite the oppression, but most likely **because of it**.

As you will walk amongst almost 50 artworks tonight, you will be able to clearly distinguish between four key artistic styles - and the selection has been truly skilfully balanced - you will see:

Abstract works of Miloslav Polcar, Jana Šindelová, Naděžda Synecká, Emanuel Ranný and Rostislav Novák – introducing strong and confident lines in perfect composition and configuration.

Geometric abstraction – is represented by Zbyněk Janáček, Lubomír Příbyl, Miloš Michálek, Aleš Lamr and Zdeněk Kučera - where contrast of light and dark structures, emphasis on the power of colour and its tones and optical qualities are the most expressive elements.

Figurative realism and figurative style – are the domain of Dalibor Smutný, Ivana Lomová, Oldřich Kulháněk and James Janeček, and the artist known just by his initials J.S., Jan Souček, Jan and Eva Švankmajer, Vrástislav Ševčík, Magdalena Vovsová.

In addition to these, Ctirad Stehlík, Roman Franta and to a degree Jiří Šalamoun, explore both, the time and the colour in distinctly **polymorphic** creations.

Finally – a last word about the **graphic techniques** introduced in the collection presented here tonight. I personally find it very reassuring that the great majority of the contemporary Czech graphic artists still work in old - more or less traditional printing techniques. The most represented here tonight are engravings, lithographies, dry point etchings, linocuts, mezzotints and aquatints, woodcuts and woodprints. Mixed media and serigraphy are, however, also represented.

Like here in Australia, in the Czech Republic of recent years, more and more young artists work with new media - television, video, optical fibre, internet, laser, and use of all these technologies is a frequent subject of their exhibitions. In my opinion, there is a clear shift of their focus from the substance of an artwork to the aspect of creative processes and contents, they are clearly expressing urge to communicate and interact. In comparison, the older generation - here called contemporary – and I am one of them - wanted to capture the inner processes of inspiration, imagination and human being.

I hope you will enjoy the exhibition.

Jana Vytrhlik, Powerhouse Museum

Sokol Sydney má k dispozici několik výtisků "Informace pro krajany" pro období duben-říjen 2001, které obdržel z Generálního konzulátu. Obsahují m.j. informace o volbách, k zákonu č. 140/2001 Sb. o pobytu cizinců na území ČR, k zákonu č. 261/2001 Sb. o odškodnění a adresy zastoupení v Austrálii a na Novém Zélandě. Zájemci necht' se přihlásí u bratra Jelinka.

Po duchovní stránce...

Možná, že si vzpomenete na program o českých krajanech v Kazachstanu v roce 1994, kteří se snažili o vystěhování do Čech, země, kde žili jejich dědové, pradědové a prabáby. Jana Reichová tehdy organizovala finanční pomoc čecho-kazachstáncům prostřednictvím nadace Člověk v tísni na zakoupení jízdenek do Prahy. Vybralo se tehdy v Sydney, Canberě a Melbourne přes \$1400 a tak asi 15 krajanů mohlo jet do Čech. Z Kazachstanu přišla nedávno zajímavá zpráva v "Oznámení pro českou katolickou komunitu v Austrálii a na Novém Zélandě" (říjen 2001):

zavleka do tohoto sepného pekla. Do roku 1954 nesměli pod přísnými tresty opustit toto území, ani jen nakrátko. Bylo to také na pováženou, když nejbližší železnice vedla 70 km od tud a tu vzdálenost museli vykonat pěšky.

Bližší se svátek Zvěstování Páně zvláště kruté zimy v roce 1941. Všichni na kolchozu nejenže trpěli zimou a hladem, ale hodně jich umíralo. Nikdo o nich nevěděl, nikdo se jich nezastal. Při večerním řízení jedna z žen přišla s nápadem — nebo to bylo osvětleno? — „Vykonáme nově — k Matce Boží“. — Tehdy se 25. března slavil svátek „Zvěstování P. Marii“. Všichni souhlasili a pak se nestáli divit a děkovat. Nejenže usaly mrazy a nastalo neobyčejně oteplování a tání, ale právě na svátek Zvěstování vytryskl nedaleko vesnice mohutný pramen, který zakrátko vytvořil pěkné jezero. Další podivnou skutečností ale bylo, že v jezeru plávalo plno ryb. A tak měli všichni nejen dost pitné vody, ale i dost potravy. Většinou obyvatelé kolchozu v tom viděli zásluhu Prozřetelnosti a od té doby nikdo z nich netekl. Ze je z kolchozu Avangarda, výběr z vesnice Ozjornoje - to znamená „Jezero“.

Pro komunisty z vedení kolchozu, zaryté ateisty, nastaly horké dny. Naplnili sice své kručičky žaludky rybaním, ale pak museli „svědecky, podle marxistického světového názoru“ vysvětlovat fakta. Zamohli se na table vysvětlení: „Prudké tání vytvořilo velké jezero“. Námítky místních, proč to jezero za pár měsíců, kdy celé město nespádlu ani kapka deště, nevyschlo, jako jiné kaluže a rybníčky ve stepi, umíčovall hrozbaami, že takové řeči rozvrací pracovní morálku a jsou nepřátelské komunismu. A co ty ryby? Nejprve pustili do oběhu fámu, že vedení kolchozu pustilo do jezera množství potěrů. Jenom zase nedokázali vysvětlit, ani se nějak nesnažili, odkud ten potěr vzali, jak v té zímě pěstovali nebo uchovávali před 40stupňovými mrazy, a zvláště, jak mohl ten rybí potěr tak rychle vyrůst na velké ryby. Dokonce pak přišli s jinou „vědeckou teorií“, že hejno čápů přineslo v zobáčích ryby do jezera. Tomu se smály i malé děti, které argumentovaly, že přece čápi nosí jen malé děti a ne ryby!

Už jen jméno tohoto města vydá za jednu kapitolu v dějinách. Kdyby se jmenovalo Akmolinsk, Chruščov je přejmenoval na Celinograd, když zaváhl pěstování kukuřice na bývalých stepích Kazachstánu. Po nabytí nezávislosti se Kazachové vrátili k původnímu Akmola (Bílá hloubka). Aby hlavní město nemělo tak záhrobní nádech, přejmenovali je na Astana.

V roce 1990 přijel P. Peta jako misiónář do Kazachstánu. Začínal v Ozjornoje, protože tam už od května předěšlého roku začali stavět nový kostel. Vytrucovali si dovolení až z Moskvy. Je to živá a sebevědomá farma. V roce 1992 nový chrám posvětil polský piinas Josef kardínál Glinj.

Mezitím se Kazachstán v roce 1991 stal nezávislou republikou. V roce 1995 se kostel v Ozjornoje stal mariánskou svatyní Kazachstánců, zasvěcenou P. Marii Kralovně míru. V roce 1997 byla postavena na břehu jezera socha Madony s rybami, jako vtipomínka na onen div z roku 1941 a následujícího roku pak na nedalekém pahorku byl postaven 12metrový kříž, který je vidět daleko ze stepí. 6. srpna 1999 byl P. P. Tomaz Peta farář z Ozjornoje jmenován apoštolským administrátorem v Kazachstánu a letos v březnu biskupem.

Neušla vám nárazka na „onen div“? Jaký? Až do roku 1936 se na místě, kde stojí dnes lidnatá vesnice Ozjornoje, rozprostírala jen vyprahlá nedožírná step. 17. června toho roku tam Sověti dovezli pod ozbrojeným doprovodem 1.500 osob. Byly to „politicky nespolehlivé a komunistu nepřátelské živly“ ze západní Ukrajiny od polských hranic. Rozkaz k deportaci přicházel přímo od Stalina. S nepřelstavitelné přímitvím náradim a za nelidského strádání byli nuceni budovat kolchoz na holé stepi, který snad na výsměch či podle zvrácené komunistické logiky byl nazván „Avangarda“. Snad jen andělé dokážou spočítat ty velehorý utrpení, nelidského strádání a oběti, jež toto komunistický přímitvím „zánrodnování stepi“ sállo. Největším problémem byl zofmalý nedostatek vody. Daleko široko uedý žadný pramen, nebo potok či tečka — jen step, suchá, vyprahlá step, kolikrát i vydětění, zhlkání „fata morganaou“, vzali putovníky a klybe a hnali se pro vodu, aby vysileni padli ve stepi.

Kde čerpali vodu to vše vydržet a nezoufat si? Demně vrčer se modlili společně řízenec. Byla to také výzva, vnetení do váre ateistické moci, která je násilím ožebračila, vytulla z domova a

Sport

Zpráva z volejbalu a nohejbalu

- ☒ V nedávné době se konalo v Melbourne každoroční pravidelné setkání volejbalistů a nohejbalistů. Doplněné týmy volejbalistů mužů i žen se rychle aklimatizovaly a obojí své zápasy vyhrály 3:1. Zato našim nohejbalistům se nedařilo a po výhře ve skupině prohráli proti melberskému "All Stars" týmu 2:0. Budeme muset proto trochu přidat, aby se toto neopakovalo příští rok v květnu, kdy přijedou melberští do Sydney. V sobotu večer se poté uskutečnilo setkání - tentokrát na taneční parketě - za podpory dobré muziky, jídla a pití. Večer se vydařil, většina účastníků byla spokojena až na nějaké kuřáky, kteří ke spokojenosti většiny dalších účastníků večera museli chodit kouřit ven. Děkuji všem, kteří se na zájezdu podíleli a kteří tak pomáhají udržet pravidelná setkání mezi Melbourne a Sydney.

Jarda Krejčík

Máte zájem seznámit se s rychlostní kanoistikou?

- ☒ Zájemci, kteří by se chtěli seznámit s tímto sportem, který nás v minulosti i současnosti proslavuje a kteří by si chtěli zkusit si zapádlout ka K1 a nebo na C1 za dohledu bývalých českých reprezentantů, necht' zavolají Jardovi na 02 9807 4008.

Blýská se na lepší časy?

- ☒ Sokolové patřili dlouhá léta ke špičce světové gymnastiky. Ještě v roce 1968 naše ženy na Olympiádě v Mexiku zářily, to byla léta slávy Věry Čáslavské. Pak nastala léta chmurná, Čechy bez Sokola a světová mistrovství bez českých sportovců. Loňského roku přijela do Sydney na olympijské hry z Čech nadějná gymnastka, Jana Komrsková. Jana i její trenér a táta Jan Komrška jsou oba členy Sokola Zlín. Náš bratr Tonda Hercok, v roli olympijského voluntýra, byl její překladatel. Při soutěžení ji provázela neuvěřitelná smůla, takže se neumístila, jak by zasloužila. Cvičila s velikým puchýřem na paži samozřejmě v bolestech. Na začátku listopadu bylo mistrovství světa ve sportovní gymnastice v Gentu v Belgii. Jana obsadila v cvičení na koni krásné čtvrté místo. Jano, blahopřejeme Ti, jen tak dál. Jak říkají v Čechách -To je vono !

- ☒ "Jméno vynikajícího hokejisty a tenisty Jaroslava Drobného znal kde kdo, zvláště, když po únoru 1948 emigroval a stal se symbolem českého svobodného sportu. Jeho spoluhráč ve čtyřhře, Vladimír Černík emigroval také. Drobný měl nejrychlejší a nejtvrďší servis ze všech tehdejších světových tenistů. Život v exilu nebyl pro Drobného snadný, Angličané ho nepřipustili do svého týmu, takže hrál za Egypt. Anglické občanství získal po několikerém odmítnutí až v roce 1959. V roce 1954 po několika pokusech se mu podařil busarský kousek, jako 33 letý vyhrál Wimbledon, ve finále porazil australana Kena Rosewalla 13-11, 4-8, 6-2, 9-7. Osmdesátiletý Jaroslav Drobný zemřel v Londýně, minulý měsíc." (*Melbournský Kvart, říjen 2001*)

Osobní vzpomínka: S Jaroslavem Drobným jsem se setkal v roce 1949 v uprchlickém táboře Murnau. Měli jsme spolu velice pěkný a dlouhý rozhovor a oba jsme doufali, že komunismus v Československu padne a my se vrátíme vítězně domů. Slíbili jsme si, že si na náš návrat přijeme u nás, na Chodsku. Bohužel!!!!!! Když jsem četl zprávu o jeho smrti, skutečně jsem zaplakal. Byl to opravdu velký sportovec a vlastenec. Přeji mu lehké odpočínutí.

O. Mařík

Z naší knihovny...pro děti

When the first snow appeared, the old people would say that *St. Martin* had arrived on his white horse, and so we children could immediately calculate when it was likely that **ST NICHOLAS** would pay his next visit. While we were waiting for this, we were held in a pleasant kind of fear; on the one hand we were afraid of his birch broom, as well of his hairy servant - the **DEVIL**, but at the same time we were looking forward to the presents that he would bring us. There never were too many of these: a few prunes, some boiled lollies in coloured paper and a few red apples - but were always immensely happy to receive them, precisely because they were from **ST NICHOLAS**.

Already several days before his arrival, my father was discussing with the old journeyman Vilim, that this time **ST NICHOLASES** would come to Hrusice all the way from Vienna, and that they were particularly strict. They appeared to be discussing this between themselves, but it was meant for me and although I pretended not to hear, I really became afraid of these Viennese **ST NICHOLASES**. And then when finally that mysterious evening when **ST NICHOLAS** comes and distributes presents arrived, I would not have gone outside even if I could have seen the *Golden Egg* I heard village children squealing here and there, and every few moments a big boy stampeded past our house.

"That must be the **Devil** chasing that naughty boy!" my father would tell his fellow workers at the and all would express their heartfelt pity for the boy. "The poor lad! The **DEVIL**'s surely caught him by now and has him in the sack!" But my father, who was experienced in these matters, tried to dispel their concern: "Well - the **Devil** is unlikely to take a boy like that to Hell immediately! He'll only give him a good hiding somewhere out of the wind, and warn him to behave himself and to listen to his parents."

Now imagine that at that very moment, **ST NICHOLAS** banged on the window of our house with his staff, as well as on the door of the inner room.

"They're here! Shouted my brother and I was immediately under the bed. From there I heard my parents greet **ST NICHOLAS** and ask him where he had left the **Devil**. "I've got him tied up to your pear tree. I know that you don't have too much room and that hairy wild thing would probably break something in here. So - don't you have any small children? I can't see any here and I have so many presents for them with me!" "Oh yes, we do **MR ST NICHOLAS**: We have our Josef of course." Come out, you little urchin, **ST NICHOLAS** wants to speak with you!" I didn't really want to come out, but I was afraid that **ST NICHOLAS** would get mad and go out to get the **Devil**, and so I dragged myself out from under the bed into the middle of the room.

"On your knees!" commanded **ST NICHOLAS** and I obeyed him instantly. I knelt on the floor and mumbled one prayer after another, in my fear I muddled everything together, but it seemed that **ST NICHOLAS** was pleased with me after all. He beckoned me to stop and then also asked my parents whether I was doing well at school and whether I did as I was told at home. And when he heard from my parents that on that score things were rather passable with me, he took out a little paper bag from his basket and handed it to me.

I thanked him with glee and as soon as he was gone, I tipped out the contents on the cobbler's tripod. Goodness me - there were so many good things in there! I hopped around the tripod in happiness and then seriously got stuck into the goodies. And I gratefully remembered the kind **ST NICHOLAS** - although at times it seemed to me that his voice had been somewhat familiar and that it was very similar to that of our neighbour, Mrs Lark. But I didn't dwell on that conspicuous similarity for too long.

From *Childhood Memories*, by Josef Lada

Doufáme, že Vy dospělejší přečtete vzpomínku J. Lada a dovysvětlíte kouzlo zvyků českého venkova Vaším ratolestem. Pro Vás za odměnu nabízíme ukázkou z knihy *V. Frolce, "Vánoce v české kultuře"*:

Můj první Betlem

"V roce 1858 měli moji rodiče najatou světničku v domku jistého truhláře. Domek byl poslední na té straně městečka Mirotic, ze oken přes ulici bylo vidět starý kostelík obklopený zažloutlou sešlou hřbitovni zdí, na které s se kývala stébka uschlé metlice. S druhé strany byla pole a na obzoru les. Jak přišel první sníh, očekával jsem toužebně své dva bratry, kteří chodili v Písku do první třídy gymnasiální, kdy už přijdou na vánoční svátky. Měl jsem je tak rád a pak jsem se těšil na nějaké obrázky, které mi přinesou, a hlavně že mi sami budou kreslit všelijaké obrázky. - Rok před tím bydleli jsme v Praze u Sv. Petra v domě "U Klíčů" a tak jsem jako čtyřletý hoch viděl arch jesliček, které bratři vystříhali a zastrkali do škatule naplněné drtinami.

Což v Praze! Tam měli chlápci obrázků! Napadla mne myšlenka a zároveň touha, abych si udělal jesličky sám. Udělal jsem si nejdříve náčrtek vzpomínaje na ten pražský arch. Místo drtin vzhledl jsem si na nedalekém kamenném terasu k tomu mech - ale ten byl jen na kamení; to nebyl ten pravý, lesní. - Byl jsem tehdy přece jenom dítě a nemohl jsem, jak se teď říká, "Materiál zmocí". Tu mně však přišel tatínek na pomoc, nakoupil tištěné archivy jeslí, vyřezal podlepené, udělal skály atd. a já jsem na svůj kreslený Betlem zapomněl. Strýček Tomáš jej schoval a jedině tak se zachoval až do dneška.

Bratři přišli, kreslili. A já vesele s nimi strávil vánoční svátky, doma. Musili zas brzy ale do škol. Já ostal s maminkou a jesličkami doma. Venku zima krutá, jednou jsem našel před chalupou v koleji zmrzlého chocholouše. Poznámka: V těch časech nebyl vánoční stromek u nás ještě znám. - V jeslích byla poesie a hřejivost - na stromcích je teď pozlátka a cukroví."

Mikoláš Aleš (1852 - 1913), 1909

U evropských národů bylo zvykem v době vánočních svátků dávat na různá místa v domě zelené větve z jehličnatých stromů. Je tomu tak vlastně dodnes. Na východní Moravě a v těšínském Slezsku je nazývají *šestí, šedrák, polazníčka*. Bývají připraveny z více větví, někdy také ozdobeny pentlemi, obrázky a papírovými růžemi. Koledníci rozdávali do všech domů *šestí* o Štědrém večeru, na Štěpána a na Nový rok. Připevňovali je na plot nebo na sloupek před okny i sami hospodáři.²⁴⁴ Zelený stromek zdobený pentlemi stavěli na Valašsku také do hnoje. Pastýři dávali o Štědrém večeru hospodářům zase břevozvé pruty s větvíčkou tisu nebo smrku. Těmito pruty se nejen trestaly neposlušné děti; zjara se jimi šlehal dobytek při prvním výhonu na pastvu a také vyháněla housata; byla prý *podárná* a pěkně rostla. Na jihozápadní Moravě házel pastýř větvíčky ve stájích ke stropu a snažil se je zabodnout. Když se větve uchytila, chránila prý dobytek. Na Rosicku-Oslavansku zastrkoval pastýř posvěcené jedlové větvíčky za veřeje chlévů.²⁴⁵ V jiných krajích dávali chvojky za trámy v jizbách i ve chlévech. Z uvedených příkladů je zřejmé, že vánoční zeleň plnila v lidových věrských představách blahonosné a ochranné funkce.²⁴⁶ Tento význam zeleně se ještě více umocňoval v období velikonoce.

S vánoční zelení se někdy mylně spojuje vánoční stromek, který se v současné době stal dokonce symbolem vánoc. I když jde o jevy po vnější stránce podobné, existují mezi nimi podstatné rozdíly v genezi, významu i funkci. Moderní badání nezvratně prokázalo německý původ vánočního stromku a jeho prvotní sepětí s městským prostředím.

Za první doklad osvětleného vánočního stromku uvnitř domu se považuje zpráva v brémské kronice z roku 1570 o jedli ozdobené datlemi, sladkostmi a papírovými květinami, postavené v cechovní budově, do níž byly sezvány děti cechovních řemeslnických mistrů. Podobné zprávy z 16 a 17. století jsou známy i z jiných německých a švýcarských měst. V druhé polovině 16. století se ozdobený vánoční stromek přenesl z cechovních místností do rodin německých protestantských řemeslníků. Nejstarší dosud známé svědectví o osvětleném vánočním stromku v soukromém domě ve Štrasburku pochází z roku 1642.²⁴⁷ V 17. a 18. století se vánoční stromek šířil na německém území od města k městu, kde jej přijímali měšťané a vysocí úředníci.²⁴⁸ Záhy se vánoční stromek dostává do evropských aristokratických paláců a knížecích dvorů.²⁴⁹ V roce 1816 je zaznamenán vánoční stromek na rakouském císařském dvoře, 1830 v mnichovské rezidenci, v 19. století i na šlechtických zámcích ve Francii, Anglii, Norsku a Dánsku. V tomto období se také rozšířil v Americe a v jiných zámožných zemích. V kostelích se vánoční stromek ujal v 18. století (nejprve v evangelických).²⁵⁰ Z řemeslnického, šlechtického a úřednického prostředí přejímali vánoční stromek s ozdobami a svíčkami v protestantských a čásem i v katolických intelektuálských rodinách. Vánoční stromek se dostal také do školních budov a do hostinců. Obecnějšímu rozšíření vánočního stromku jako „pravého německého“ svátečního symbolu razila cestu německo-francouzská válka (1870—1871). Na Štědrý večer této válečné zimy byly na přání aristokratických vojenských velitelů rozsvíceny vánoční stromy ve vojenských lazaretech, ubytovnách i v zákopech. Záměrem bylo vyvolat pocit domova, rodiny, iluzi míru a národní hrdosti. Vítězové se starali, aby se brzy v každém německém domě rozžal vánoční stromek. Ten se stal v daném čase a situaci symbolem německého šovinismu. Obdobný charakter a význam měly „vojenské vánoce“ za první a druhé světové války. Do rolnického a dělnického prostředí v Německu pronikl vánoční stromek teprve koncem 19. století jako symptom poměškování způsobu života. Značný vliv na to měli vojáci vracející se z fronty domů. V tomto období se obecněji vánoční stromek ujímá také ve Švýcarsku a v Rakousku (v některých horských tyrolských krajích zdomácněl však teprve od dvacátých let našeho století).²⁵¹ Německým vlivem se vánoční stromek dostal i do slovanských zemí. „V Rusku“ — píše V. J. PROPP — „ve vesnickém prostředí nebyl vánoční stromek (rozžestvennaja jolka) zaznamenán. Zvyk byl přinesen z Německa, zbaven obřadního významu a rozšířen pouze v městském prostředí. Současná novoroční „jolka“ neodpovídá žádným náboženským nebo obřadním tradicím.“²⁵² V Polsku se vánoční stromek ujal počátkem 19. století, a to opět německým vlivem; nejprve jej přijaly měšťanské protestantské rodiny, později i katolíci.²⁵³

O původu vánočního stromku u nás ČENĚK ZIBRT píše: „Obyčej s vánočním stromkem není u nás původu lidového a není slovanský. U nás ani v městech nesahá jeho stáří za hranice 19. století.“²⁵⁴ ZIBRT se zmiňuje o pověsti rozšířené v Praze i v dalších českých městech, podle níž v prvních letech 19. století připravil „jakýsi herec“ svým vánočním hostům překvapení: po večer

otevřel pokoj, v němž zářil a třeptil se slavnostně vystrojený stromek.²⁵⁵ Zajímavou zprávu o vánočním stromku publikoval VACLAV KROLMUS. Dovídáme se z ní, že v Čechách o Štědrém večeru staví na stůl nebo zavěšují ke stropu ozdobený smrček nebo jedličku, ověšenou ovocem, perníkem, šátky. Na jiném místě KROLMUS uvádí, že vánoční stromek, který označuje německým *Christbaum*, není českého původu.²⁵⁶ Údaj nám nic neříká o prostředí, v němž byl vánoční stromek rozšířen. V německé literatuře se objevuje zpráva, že v roce 1820 se vánoční stromek poprvé objevil v blíže nejmenovaném šlechtickém paláci v Praze.²⁵⁷ ČENĚK ZIBRT připisuje zásluhu na oblibě a rozšíření vánočního stromku u nás kníže ve své době populárního německého spisovatele KRYSTOFA SCHMIDA *Štědrý večer*, která vyšla česky poprvé v roce 1827 a pak v krátké době následovala další vydání. Zdá se, že ZIBRT tento význam značně přecenil a vlastně ani konkrétními případy nedokázal. Nové badání ukázalo, že zdobení vánočního stromku v pražských měšťanských rodinách bylo rozšířeno už ve čtyřicátých letech 19. století. V roce 1843 píše *Pražské noviny* o kupování vánočních stromků jako o běžné věci. V této době však nelze ještě předpokládat zlidovění vánočního stromku ani v Praze.²⁵⁸ Údaje, které máme k dispozici, jednoznačně ukazují, že ve venkovském prostředí se vánoční stromek ujímal až od šedesátých let, a to prostřednictvím panským a městským.²⁵⁹ Vesnice v blízkosti měst a zámků přijímaly tuto novotu dříve než obce vzdálenější a zapadlejší.²⁶⁰ Zámožnější rodiny na venkově zavedly vánoční stromky dříve než chudobné rodiny.²⁶¹ Mnohdy ani nezáleželo na národnostní skladbě obyvatel.²⁶² Rozšíření vánočního stromku zřejmě postupovalo rychleji v Čechách, na západní a střední Moravě než na východní Moravě a v karpatské části Slezska. JAN HŮSEK uvádí, že zatímco na západní a střední Moravě se tento vánoční prvek ujímal v letech 1870—1900, na Slovácku a na Valašsku před rokem 1900 buď zcela chyběl nebo se vyskytoval jen sporadicky.²⁶³ Vánoční stromky byly ve vesnických domech zpočátku zdobeny jen skromně. Dávali na ně domácí pečivo, perník, ovoce, podomácky zhotovené papírové a jiné ozdoby a svíčky. Stromky se zavěšovaly u stropu²⁶⁴ nebo stály na stole v jizbě (světnici). Vlivem obchodu a se zlepšováním sociální situace rostla i okázalost vánočního stromku. Vánoční stromky postupně vytlačovaly starší betlémy „*Jen litujeme*“ — píše v roce 1924 ČENĚK ZIBRT — „že rodiny i v městech i po venkově starodávné jesličky nabazují o vánočních stromčkem vánočním a pomalu děti československé už ani nebudou znáti jesličky.“²⁶⁵ O jesličkách (betlému) jako předchůdci vánočního stromku se zmiňuje v roce 1827 KRYSTOF SCHMID ve své povídce *Štědrý večer*: „*Nebo jak v některých krajích obyčejně jsou jesle, tak v jiných za obyčej mají strom vánoční.*“²⁶⁶ Jestliže vánoční stromek je při svém vzniku spjat s vyššími společenskými vrstvami, jesličky zesly z církevního prostředí. Nejstarší zpráva o jesličkách pochází z 15. století, a to z Itálie. Zásluha na jejich všeobecném rozšíření po evropských zemích se připisuje františkánskému řádu²⁶⁷ a jezuitům. Příslušníci jezuitského řádu postavili v roce 1562 ve svém pražském kostele první realistické jesle v českých zemích.²⁶⁸ Podle jejich vzoru a působením protireformace proniklo zpodobování Kristova narození i do dalších kostelů a klášterů, takže v 18. století bývají jesličky už běžně v chrámech vystaveny. Na vznik jesliček a jejich rozšíření měly značný vliv i výpravné vánoční hry.²⁶⁹ Osvícenství v době josefínské vyhostilo betlémy z kostelů. Začaly se stěhovat do lidských příbytků. Jejich výrobou se zabývali lidoví řezbáři, kteří vtiskli křesťanským náboženským motivům světský ráz, obraz světa prostého člověka. Začala dokonce vznikat betlemářská centra, převážně v horských, podhorských a průmyslových oblastech.²⁷⁰ Obliba jesliček v 19. století vrcholila. Chtěli je mít v každém domě. Lidové umělecky hodnotné jesličky však začaly v druhé polovině 19. století vytlačovat průmyslové výrobky ze sádry, papíru a jiného materiálu. Přes pokles estetické hodnoty působily jesličky na lid citově a zůstávaly nadále symbolem vánoc. Stále více se však betlémy dostávaly do stínu vánočního stromku; skutečného i symbolického.

Vánoční stromek lze právem označit za kulturní výtvarný měšťanstva. Rozsvícení svíček na vánočním stromku za zavřenými dveřmi v kruhu malé rodiny odpovídalo představě měšťanských vrstev 19. století o intimitě a uzavřenosti rodinného života. INGEBORG WEBEROVÁ-KELLERMANNOVÁ hovoří dokonce o jakémsi liturgickém posvátném programu, který se kolem vánočního stromku vytvořil a jenž v mnoha rodinách platí dodnes.²⁷¹ Tento „program“ využívá tradičních prvků (zelená větve, světlo, společný zpěv a hra, společné jídlo, pití, dary), které napomáhají vytvářet rodinnou pohodu, někdy dokonce iluzi vánočního pokoje a štěstí. V této poloze vánočního stromce zlidověl, včlenil se do systému vánočních svátků.²⁷² Stal se novým symbolem vánoc.

Slíbený seznam videí a filmů v knihovně Sokola:

Akumulátor 1	Jan Roháč z Dubé	Řeka čaruje
Andělské oči	Josip Plečnik	Rok na osadě
Arena	Kalamita	Šéfe vrat' se domů
Ať žije nebožtík	Kamarád do deště	Semafor 40 let hudby
Babe	Kapelo hraj	Semafor 40 let humoru
Balada pro banditu	Karel Hašler vzpomíná	Semafor 40 let poesie
Bílá nemoc	Knoflíkáři	Skřivánci na niti
Bob a Bobek	Komediant	Slunce seno a pár facek
Brodský / Hrušínský / Kemr	Konec starých časů	Starci na chmelu
C K polní maršálek	Krakatit	Stínovi vojáci
Čas sluhů	Krvavý román	Stvoření světa
Cech pannen kutnohorských	Kuře melancholik	Svatba jako řemen
Černí baroni	Lotrando a Zubejda	Ta naše písnička česká
Černý Petr	Marečku podejte mi pero	Tankový prapor
Cesta do hlubin študákovy duše	Mrtvej brouk	Tažní ptáci
Cesta peklem	Musíme si pomáhat	Televarieté / Bohdalová
Císařův pekař a pekařův císař	Návrat idiota	To byl český muzikant
Corpus delicti	Nevíte o bytě	To neznáte hadimršku
Dědeček automobil	Nezbedný bakalář	Trhák
Diskopříběh	Nezralé maliny	Tři vejce do skla
Dobrý voják Švejk	O slavných muzikantech	Tři veteráni
Dva na trampu	Obecná škola	U pokladny stál
Eliška má ráda divočinu	Obušku z pytle ven	U snědeného krámu
Ema	Ostře sledované vlaky	Velká sázka o malé pivo
Fešáci	Penzion pro svobodné pany	Vesničko má středisková
Fešák Hubert	Podskaláci	Vincenz Priessnitz
Golet v údolí	Pohádka máje	Vrchni prchni
Hoří má panenko	Pohádky z medu a kapradí	Všichni moji blízcí
Hostinec u kameného stolu	Poslední Mohykán	Žebrácká opera
Hotel Modrá hvězda	Přechodná adresa hotel GPB	Život a neobyčejná dobrodružství
Hrdiný kapitan Korkoran	Pudr a benzín	Vojáka Čonkina
Indiánské léto	Rákosníček	<i>Cena: \$2</i>

Jste vítáni zapůjčit si kterýkoli z uvedených filmů. Čekají na Vás a zpřijemní Vám mnohou chvílku. Jeden, který zaujme, s názvem Všichni moji blízcí, byl promítán na posledním odpoledni Ponrepa. Jde o dojemný příběh, odehrávající se v rozvětvené židovské rodině v době nastupujícího fašismu. Malý David přežije, jako jediný, díky neohroženému britskému obchodníkovi Nicholasu Wintonovi (nyní Sir), který organizoval transporty židovských dětí do Anglie. Film je založený na skutečné události.

From our Czech and Slovak kitchens:

Dobré chutnání!

Předpis na vánočního kapra, or Christmas carp:

You need: *6 portions of carp* *oil*
 (20 grams capers) *salt*

⌚ Fry the cleaned portions of carp in oil until pink. Cool.

⌚ For the marinade, place:

1/2 l wine vinegar *10 whole peppers*
3/8 fish stock from carp offcuts, or water *2 cloves*
80 grams onion, sliced in rounds *2 bayleaves*
piece of lemon peel *6 grains allspice*
salt in a pot, bring to the boil and allow to cool.

⌚ Place the cold portions of carp in a stoneware dish, sprinkle with capers, cover with the marinade and store in a cool place for 2 days. In Australia, this may mean the fridge.

Served with rye or other traditional bread, this recipe is a refreshing entrée in the hot festive days of Christmas. The carp may also be replaced by other kinds of fish. *B.T.*

Věčná voňa medovníkov, or the eternally magic aroma of gingerbread!

The aroma of Central European Christmas cakes and sweets is inextricably associated with a white Christmas. Here in Australia we can hardly put in an order for a white Christmas, but some of these Christmas sweets can bring whiteness even to the hot festive days of Australia. For example, these gingerbreads or "bear paws" on your Christmas table:

Gingerbreads: *400 g plain flour* *6 grains allspice*
 60 g butter *2 eggs*
 120 g honey *rest of 1 lemon*
 160 g icing sugar *1 coffeespoon bicarbonate soda*
 1 coffeespoon gingerbread spices (ground cinnamon, ginger, cloves, aniseed)

⌚ I. Mix together flour, bicarbonate soda and spices.

⌚ II. Fold eggs into cooled, melted honey and butter with fork.

⌚ Fold mixtures I. and II. together, best done by making a hollow in the dry mixture and gradually adding the liquid mixture.

⌚ ~~Work~~ the dough, which we cover and place in the fridge for at least 1 hour. We can also continue on the next day.

⌚ Roll out the dough on a floured board to a thickness of approximately 5 mm, cut out in various shapes, brush with egg yolk and decorate with nuts or almond slivers. Experienced cooks can use their imagination and piped icing.

⌚ Place on greased or baking paper covered tray and bake at 400-450 C for about 5-7 minutes. The gingerbreads are soft when they come out of the oven, and then harden. If you wish to soften them again, place them in a plastic bag with 1/2 an apple. The gingerbreads are baked several days before Christmas and the moist Australian air also takes care of their softening.

Bear paws: (These sweets require special biscuit-sized baking forms that are grooved and concave.)
 250 g plain flour *70 g vanilla sugar mixed with icing sugar*
 150 g butter *100 g ground nuts (hazelnut or walnut)*

⌚ Mix all ingredients, adding nuts last.

⌚ Sprinkle the insides of forms with plain flour, and press in a small amount of dough of an equal thickness throughout.

⌚ Place forms on on tray with dough up and bake at 400 C for about 10-12 minutes.

⌚ "Rap out" paws while still hot and decorate with sifted icing sugar when cool. *D.Hehová*

Atd. čili okénko do redakce

V dnešním čísle najdete mimořádný počet stránek - tolik, kolik v prosinci vánočních dnů - pro Vaše prázdninové počtení. Tolik, že například dokončení internetových adres jsme si museli schovat napříště. Určitě jste v něm rozpoznáte i naši snahu zavést či rozšířit některé rubriky, které si myslíme, že by mohly zaujat či podat některé příspěvky v angličtině, tak aby zejména tradičně české náměty mohly oslovit naši mladší či anglicky mluvící generaci, kdežto ryze australsko-sokolské náměty zas nabízíme našim českým čtenářům.

Věstník Sokola Sydney tímto končí svůj čtyřicátý devátý rok vydávání. Děkujeme všem sestřám a bratřím, kteří nám pomáhají dary, příspěvky, radou nebo náměty. Kroužek autorů se nám rozšiřuje, lidé čtou stránky Věstníku i na Internetu a tak hledíme do kulaté padesátky Věstníku s důvěrou. Těšíme se, že již do příštího vydání obdržíme Vaše příspěvky - pro nás velmi cenné vzpomínky na Sokol pro chystanou oslavu.

Redakce Věstníku Sokola Sydney používá této příležitosti a chce všem čtenářům a sokolům popřát po staročesku:

Sláva Bohu na výsostech a pokoj lidem dobré vůle !

Jistě Vás napadne, jak aktuálním se toto přání stalo po útoku v USA 11. září 2001. Zároveň Vám všem vinšujeme krásné prožití Vánoc v kruhu Vašich blízkých a hodně zdraví, radostí a spokojenosti do roku 2002. Naše přání posíláme i sokolům v Čechách, na Slovensku, v U.S.A., v Kanadě, v Argentině, v Jižní Africe, ve Francii, v Anglii, v Rakousku, ve Švýcarsku a v Německu a také sokolům z Polska, Slovinska a Lužice, kteří s námi cvičili na sletě a pochodovali ve sletovém průvodu.

Stejně tak posíláme přání a vzpomínky členům naší Sydneyské jednoty, kteří se vrátili do Čech nebo pracují v zahraničí. Snad jen několik jmen za všechny: bratři Vilimovský, Láďa Grešl a Petr Brčák. A samozřejmě veselé Vánoce a šťastný Nový rok sokolům v Melbourne, Canbeře, na 'Bow Beanu', v Buderim a jinde v Queenslandu i na Tasmánii! Nazdar v celém příštím roce!

Tel č. Redakce: 02 9528 7928

www.sokolsydney.com.au

Šlápějí dějin či významnými výročími v listopadu a prosinci

- ☞ Před 2001 lety, 25. prosince se v městě Betlémě narodil Ježíš Kristus
- ☞ Před 430 - ti lety, 4. listopadu 1571, zemřel biskup Jednoty bratrské Jan Blahoslav, který poprvé přeložil do češtiny "Nový zákon", který byl pak v roce 1579 vydán jako součást Bible Kralické. Jan Blahoslav napsal Gramatiku českou, Slabikář a učebnici hudby Musica.
- ☞ Před 260 - ti lety, v listopadu 1741, spojená vojska pruska a bavorsko-francouzská dobyla Prahu a pruský král Karel Albrecht se prohlásil českým králem
- ☞ Před 250 - ti lety, 18. prosince 1751, zemřel Kilián Ignác Dienzenhofer, významný pražský barokní architekt, který spolu se svým otcem Kryštofem přispěl k vytvoření pražského panoramatu, který stále obdivujeme.
- ☞ Před 230 - ti lety, 6. listopadu 1771, se v Praze narodil Alois Senefelder - vynálezce litografie.
- ☞ Před 220 - ti lety, 1. listopadu 1781, byl vydán patent císaře Josefa II o zrušení nevolnictví v Čechách na Moravě a ve Slezsku. Patent však nezrušil povinnost roboty nebo poplatků vrchnosti.
- ☞ Před 190 - ti lety, 7. listopadu 1811, se narodil Karel Jaromír Erben, autor Kytice.
- ☞ Před 160 - ti lety, 8. listopadu 1841, se narodil Jan Otto, tvůrce Ottova slovníku naučného.
- ☞ Před 150 - ti lety, 31. prosince 1851, byla habsburským panovníkem zrušena tzv. oktrojovaná ústava z roku 1849 a slib konstituční monarchie. V Rakousku-Uhersku nastal počátek Bachova absolutismu.
- ☞ Před 135 - ti lety, 9. listopadu 1866, byla v Chicagu založena Tělocvičná jednota Sokol Tábor.
- ☞ Před 130 - ti lety, 9. prosince 1871, zemřel slavný český malíř Josef Mánes.
- ☞ Před 110 - ti lety se narodil v Okrouhlici u Havlíčkova Brodu český malíř, Jan Zrzavý.
- ☞ Před 110 - ti lety, 7. prosince 1891, se narodil známý herec Ferenc Futurista, vlastním jménem František Fiala, který se proslavil úlohami ve filmech: Cesta do hlubin študákovy duše, Muzikantská Liduška, Tetička a v mnoha dalších filmech
- ☞ Před 100 lety, 11. prosince 1901, se narodil divadelní a filmový herec Jaroslav Marvan
- ☞ Před 100 lety, 25. prosince 1901, se narodila statečná žena JUDr. Milada Horáková, poslankyně Ústavodárného národního shromáždění za stranu národní socialistkou, která byla popravena komunisty 27. června 1950.
- ☞ Před 60 - ti lety, 15. listopadu 1941, byla potopena a zmizela beze stopy HMS Sydney, v Indickém oceánu. V tragické události zahynulo několik tisíc australských námořníků.
- ☞ Před 60 - ti lety, 22. prosince 1941, umučili nacisté v koncentračním táboře slavného českého písničkáře Karla Hašlera.
- ☞ Před 50 - ti lety, 5. listopadu 1951, zemřel populární herec Jindřich Plachta.
- ☞ Před 12 - ti lety, 17. listopadu 1989, jsme si přestali myslet, že se už nikdy nepodíváme do Čech. Studenti v Praze uspořádali protestní průvod na Vyšehrad a pak se vrátili do středu města, kde je na Národní třídě surově napadla a mlátila bolševická policie. Tím začal návrat ke svobodě, který později někdo nazval "sametovou revolucí".

ROVNĚŽ ZAŘÍDÍ VEŠKERÝ STYK PO VYPLNĚNÍ NUTNÝCH FORMULÁŘŮ S
POJIŠŤOVNOU.

POUŽÍVÁME NEJNOVĚJŠÍ METODY OPRAV S MODERNÍM ZAŘÍZENÍM.

INCORPORATED IN N.S.W.

GOULBURN WINE BEER & SPIRITS SUPPLY PTY LTD

Wholesale Wine & Spirits Merchants

9-13 Brisbane Street, Darlinghurst, N.S.W. 2010 Australia

Tel (02) 9264 8459 Fax (02) 9264 8941

*** WE IMPORT A LARGE RANGE OF CZECH BEERS & SPIRITS ***

- PILSNER URQUELL-PRAZDROJ
- KARLOVARSKÁ BECHEROVKA
- TUZEMSKÝ RUM
- JELÍNEK SLIVOVICE
- JELÍNEK GRIOTKA
- JELÍNEK BOROVIČKA
- TREŠŇOVÉ VÍNO
- STARA MYSLIVECKA
- PRADED
- KIRSCH
- RASPBERRY & BLACKBERRY LIQUEURS

*** WE DELIVER LOCALLY AND INTERSTATE ***

Joseph Kosinar

B.Arch.

Chartered Architect

20 Forwood Avenue

Turrumurra

NSW 2074

Telephone:

9449 6745

V. GAZDIK LL.B. & CO. SOLICITORS

✉ PO BOX 352 BEECROFT NSW 2119 AUSTRALIA

Tel: (61-2) 9980 1301 SYDNEY OFFICE 1 5 WONGALA CRESCENT, BEECROFT NSW 2119 Fax: (61-2) 9980 9375

**VLADIMÍR GAZDÍK - SOLICITOR – PRÁVNÍK
ADVOKÁT POSKYTUJE PRÁVNÍ SLUŽBY SE SLEVOU
PRO BRATRY SOKOLY A JIMI DOPORUČENÉ
KLIENTY.**

V. GAZDIK LL.B. & CO. SOLICITORS

Vladimir Gazdik LL.B.

Solicitor of the Supreme Court of NSW

Sydney Office 1
5 Wongala Crescent
Beecroft NSW 2119 Australia
Telephone: (02) 9980 1301
Facsimile: (02) 9980 9375

Mobile: 0407 274 734
Email: vgazdik@bigpond.com
Appointments: 0247 876 336
PO Box 352
Beecroft NSW 2119

Mobile: 0407 274 734

E-Mail: vgazdik@bigpond.com

Appointments: 0247 876 336

FOUR SEASONS PHOTOGRAPHY

COMPLETE WEDDING COVERAGE
CORPORATE FUNCTIONS

0419 880085
02 9449 3586

Zyeme vás na nezapomenutelnou dovolenou MAGNETIC ISLAND

Ostrov věčného léta romantických zálivů, zlatých pláží a kokosových palm. Je osm kilometrů od Townsvillu v severním Queenslandu. Má rozlohu 52 kilometrů a je z větší části národním parkem. Ostrov má všechny služby města, obchody, 2 Ovýborných restaurací, 4 turistické resorty, golfové a tenisové kurty, plachetnice, procházky panenskou přírodou. Je zde zábava pro dospělé i děti.

Kompletně vybavené dvou a jednopokojové byty na pláži Nelly Bay s panoramatickým výhledem na moře. Palmová zahrada a bazén. Na požádání zašleme brožurky a další informace. Navštivte nás a my vám promítáme Video.

**Jednopokojový byt (3 hoste) \$ 350, dvoupokojový (5-7 hostů) \$450
za týden**

**Beachside Palms Holiday Units
Frank Baychek (Bejček)**

7 Wilberforce Ave. Rose Bay, N.S.W. 2029

Telefon: (02) 9371 9164

Fax: (02) 9388 2183

Web site: <http://www.magnetic-island-qld.com>

Virgin Blue létá Sydney-Brisbane-Townsville a zpět za \$ 304

Pohled z okna bytu

ZAMYSLI SE.....

MÁME DNES VYŠŠÍ BUDOVOVY A ŠIRŠÍ DÁLNICE,
ALE MĚLKÉ POVAHOVÉ VLASTNOSTI A ZÚŽENÉ POHLEDY.

VÍCE UTRÁCÍME, ALE MÉNĚ SI UŽÍVÁME.
MÁME VĚTŠÍ DOMY, ALE MENŠÍ RODINY.

DĚLÁME VÍCE KOMPROMISŮ, ALE MÁME MÉNĚ ČASU.
MÁME HLUBŠÍ VĚDOMOSTI, ALE MÉNĚ ÚSUDKU.
MÁME DOKONALEJŠÍ MEDICINU, ALE ŽIJEME MÉNĚ ZDRAVÝM ŽIVOTEM.

ZNÁSOBILI JSME NÁŠ MAJETEK, ALE ZREDUKOVALI JSME NAŠE HODNOTY.
PŘÍLIŠ MLUVÍME, MÁLO MILUJEME A PŘÍLIŠ NENÁVIDÍME.

DOLETĚLI JSME NA MĚSÍC A ZPĚT,
ALE JE PRO NÁS TĚŽKÉ PŘEJÍT NAŠI ULICI A NAVŠTÍVIT SOUSEDA.

PODROBILI JSME SI VNĚJŠÍ SVĚT, ALE NE NAŠE NITRO.
MÁME VYŠŠÍ PŘÍJMY, ALE NIŽŠÍ MORÁLKU.

PROŽÍVÁME ČAS VĚTŠÍ SVOBODY, ALE MÉNĚ RADOSTI.
MÁME VÍCE JÍDLA, ALE MÉNĚ ZDRAVÉ VÝŽIVY.

JE ZAPOTŘEBÍ DVOU PLATŮ NA JEDEN DŮM,
ALE POČET ROZVODŮ PŘITOM VZRŮSTÁ.
DOMY JSOU KVALITNĚJŠÍ, ALE JE MNOHO ROZPADLÝCH DOMOVŮ.

PROTO NAVRHUJI ODE DNEŠKA -

NESCHOVÁVEJTE NIC PRO ZVLÁŠTNÍ PŘÍLEŽITOST,
PROTOŽE KAŽDÝ DEN KTERÝ ŽIJETE, JE ZVLÁŠTNÍ PŘÍLEŽITOST.

HLEDEJTE ZNALOSTI, ČTĚTE VÍC, SEDNĚTE SI NA TERASU A
OBDIVUJTE VÝHLED. NĚSTAREJTE SE TOLIK O SVÉ POTŘEBY.

TRAVTE VÍCE ČASU S VAŠI RODINOU A PŘÁTELI, JEZTE SVÁ
OBLIBENÁ JÍDLA A NAVŠTĚVUJTE MÍSTA, KTERÁ MÁTE RÁDI.

ŽIVOT JE ŘETĚZ RADOSTNÝCH UDÁLOSTÍ A NIKOLIV POUHÉ PŘEŽÍVÁNÍ.

POUŽÍVEJTE SVÉ BROUŠENÉ SKLENICE. NESCHOVÁVEJTE SI SVŮJ
NEJLEPŠÍ PARFÉM, ALE POUŽÍVEJTE JEJ KDYKOLIV BUDETE CHTÍT.

ZBAVTU SVŮJ SLOVNÍK VÝRAZŮ "JEDNOU" NEBO "NĚKDY".
NAPIŠTE TEĎ DOPIS, KTERÝ JSTE CHTĚLI NAPSAT NĚKDY.

ŘEKNĚTE SVÝM RODINÁM A PŘÁTELŮM JAK MOC JE MÁTE RÁDI.

NEODALUJTE NIC, CO DÁVÁ VAŠEMU ŽIVOTU RADOST A SMÍCH.

KAŽDÝ DEN, KAŽDÁ HODINA A KAŽDÁ MINUTA JSOU ZVLÁŠTNÍ.
A NIKDY NEVÍTE, JESTLI NEBUDOU VAŠE POSLEDNÍ

*Srdce se zachová
s pravou lodi se zachová
fina*